

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **J., A., K.**, zast. JUDr. J.A., advokátom so sídlom J.K. proti žalovanému: **JUDr. F.H.**, správca konkurznej podstaty úpadcu B., s.r.o., A., R., zast. JUDr. O.K., CSc., V., K., **o zaplatenie 319 150 Sk**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Košice z 21. októbra 2008, č. k. 2 Cbi 2/2007-122, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 21. októbra 2008, č. k. 2 Cbi 2/2007-122 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 21. októbra 2008, č. k. 2 Cbi 2/2007-122 žalobu o úhradu sumy 278 650 Sk s 18% úrokom z omeškania od 8. apríla 2004 do zaplatenia zamietol.

V prevyšujúcej časti konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou z 5. februára 2007 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 319 150 Sk s 18% úrokom z omeškania od 14. augusta 2002 do zaplatenia.

Žalobu žalobca odôvodnil tým, že uzatvoril zmluvy o pôžičke s úpadcom B., s.r.o. v celkovej výške 240 000 Sk so 48% úrokom, ktoré mu žalovaný doteraz nevrátil. K 1. augustu 2002 výška pohľadávky bola 278 650 Sk. Poukázal na skutočnosť, že pre platobnú neschopnosť úpadcu uvedené finančné prostriedky využíva správca konkurznej podstaty úpadcu. Úpadca tým, že mu uvedené finančné prostriedky nevrátil, žalobcovi v rokoch 2004 - 2006 vznikla škoda vo výške 30 500 Sk, teda spolu ide o sumu 319 150 Sk. Tým, že SKP v lehote 18 mesiacov od vyhlásenia konkurzu majetok nachádzajúci sa v konkurznej podstate nevysporiadal, a preto bol žalobca nútený domáhať sa náhrady škody na súde.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca si prihlásil pohľadávku v celkovej výške 278 650 Sk, ktorá bola na prieskumnom pojednávaní plne uznaná. Žalovaný pohľadávku v časti prevyšujúcej 278 650 Sk považuje za nedôvodnú, pretože žalobca bol oprávnený prihlásiť si pohľadávku s príslušenstvom vypočítanú do dňa vyhlásenia konkurzu (do 3. septembra 202).

Žalobca na pojednávaní 21. októbra 2008 zotrval na žalobe v rozsahu sumy 278 650 Sk s 18% úrokom z omeškania od 8. apríla 2004 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti vzal svoj návrh späť.

Krajský súd v Košiciach, ako súd prvého stupňa konštatoval, že uznesením Krajského súdu v Košiciach uznesením z 3. septembra 2002, sp. zn. 5K 12/2002 vyhlásil na majetok B., s.r.o. konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil žalovaného.

Žalobca si prihláškou z 11. októbra 2002 prihlásil v konkurze pohľadávku v sume 278 650 Sk (istina 240 000 Sk a úroky 38 650 Sk podľa zmluvy o pôžičke č. PZ-OD-2000 04 26/08 36 01/OS-OS, č. PZ-OD-2002 01 30/19 06 01/OS-OS, č. PZ-OD-2001 05 29/06 36 01/OS-OS, zmluvy o tichom spoločenstve č. TS-OD-2000 12 22/10 36 01/OS-OS, č. TS-OD-2000 12 29/11 36 01/OS-OS, TS-OD-2001 06 27/07 36 01/OS-OS, TS-OD-2001 07 26/10 36 01/OS-OS, TS-OD-2001 08 30/13 36 01/OS-OS, TS-OD 2000 08 28/22 36 01/OS-OS, TS-OD-2000 09 28/17 36 01/OS-OS a TS-OD-2001 10 22/01 36 01/OS-OS.

Na prieskumnom pojednávaní 2. februára 2005 - 7. februára 2005 žalovaný prihlásenú pohľadávku uznal.

Podľa ust. § 23 ods. 2 zák. č. 328/91 Zb. v znení zmien a doplnkov (ďalej len ZKV), konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c) ZKV súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo konania o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z tohto majetku, možno začať na návrh správcu alebo podaním návrhu proti správcovi, ak ide o pohľadávky, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20 ZKV), môže byť konanie začaté v súlade s ust. § 23 a § 24 ZKV.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že konkurzný veriteľ, ktorý si pohľadávku v konkurze riadne prihlásil a ktorého pohľadávku SKP uznal, sa nemôže proti SKP úspešne domáhať zaplatenia tejto pohľadávky.

Žalovaný na prieskumnom pojednávaní pohľadávku žalobcu vo výške 278 650 Sk prihlásenú v konkurze uznal. Zákon neumožňuje podanie žaloby o zaplatenie tejto pohľadávky, keďže proti SKP je možné viesť len konanie podľa § 24 a § 23 ZKV (incidenčné žaloby).

Preto súd prvého stupňa žalobu o zaplatenie 278 650 Sk s 18% úrokom z omeškania od 8. apríla 2004 zamietol.

V prevyšujúcej časti (konanie o zaplatenie 30 500 Sk s 18% úrokom z omeškania od 8. apríla 2004 do zaplatenia) súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a to do časti, ktorou bola žaloba zamietnutá, v zákonom stanovenej lehote a navrhol, aby odvolací súd vyniesol rozsudok, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť mu 278 650 Sk s 18% úrokom z omeškania a nahradil mu trovy konania z týchto dôvodov:

Prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zaoberal sa uspokojením a akousi „vd'áčnosťou“ na adresu žalovaného

za to, že uznal pohľadávku žalobcu vo výške 278 650 Sk. Odvolateľ má za to, že sú to jeho ťažko zarobené peniaze, z ktorých sa postupne ujedá. Podstata veci je, že konkurz bol vyhlásený 3. septembra 2002 a mal byť skončený 3. marca 2004, pričom do 3. decembra 2008 konkurz nie je ukončený. Preklúzných 54 mesiacov odvolateľovi chýba. Preto žiada vyplatenie príslušenstva vo výške 18% od marca 2004. Podľa vyjadrenia žalovaného vložené prostriedky do B., s.r.o. sú v strešnej spoločnosti H. viazané. Súd odobril svojvoľné nakladanie prostriedkami vkladateľov.

Veriteľský výbor v konkurze nepracuje.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. Vydaný rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne i právne správny.

Dôvody uvedené v odvolaní žalobcu sú vo vzťahu k predmetu konania irelevantné.

Keďže uznaná pohľadávka nemá charakter nároku, ktorý možno uspokojiť kedykoľvek v priebehu konkurzného konania, bude ju možné uspokojiť až na základe právoplatného rozvrhového uznesenia konkurzného súdu podľa stavu speňaženia majetku z podstaty.

Preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne a právne dôvodný potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca si prihlásil prihláškou z 11. októbra 2002 do konkurzu vedeného na Krajskom súde v Košiciach, sp. zn. 5K 12/2002 na majetok B., s.r.o. K. pohľadávku v celkovej sume 278 650 Sk v zmysle ust. § 20 ZKV.

Na prieskumnom pojednávaní konanom 2. - 7. februára 2005 žalovaný ako správca konkurznej podstaty žalobcovi jeho prihlásenú pohľadávku uznal.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že pohľadávka žalobcu je pohľadávkou, ktorá sa prihlasuje v zmysle ust. § 20 ZKV prihláškou do konkurzu, keďže táto pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu.

Je nesporné, že žalobcovi nevzniklo právo na podanie v zmysle ust. § 23 ZKV odporovateľnej žaloby (incidenčnej), pretože správca konkurznej podstaty a ani žiaden z konkurzných veriteľov nepopieral žalobcovu pohľadávku čo do výšky, pravosti alebo poradia na prieskumnom pojednávaní.

Odvolačí súd preto záver súdu prvého stupňa, že žalobca nemá nárok dožadovať sa žalobou rozhodnutia súdu, ktorým by súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi čiastku 278 650 Sk s 18% úrokom z omeškania od 8. apríla 2004 do zaplatenia, považoval za vecne správny.

Najvyšší súd poukazuje aj na ust. § 45 ods. 2 ZKV, v zmysle ktorého možno po právoplatnosti uznesenia o zrušení konkurzu viesť pre zistenú pohľadávku výkon rozhodnutia alebo exekúciu na majetok úpadcu.

Námietky odvolateľa odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Ak má žalobca za to, že konkurz mal byť ukončený 3. marca 2004 a že veriteľský výbor nepracuje, v zmysle ust. § 12 ZKV musí sa obrátiť na súd, ktorý vykonáva dohľad nad priebehom predmetného konkurzu. Týmto súdom je súd, ktorý vyhlásil konkurz (Krajský súd Košice).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, keďže súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a následne vyslovil vecne správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Keďže úspešnému účastníkovi - žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd ich preto nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. júna 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.